

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, **02/10/2017**

Αριθμός απόφασης: **5365**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 02.05.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή του «.....», ΑΦΜ «.....», Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας, κατοίκου Καρδίτσας, οδός «.....», κατά της σιωπηρής άρνησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας, με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσή του («αίτηση») περί μερικής ανάκλησης των δηλώσεων του φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) οικονομικών ετών 2000-2004 αναφορικά με τη φορολόγηση (με ειδικό τρόπο, ήτοι παρακράτηση και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης) των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο αποσπασθέντος υπαλλήλου στο εξωτερικό («επιμίσθιο εξωτερικού») και τη συνεπεία αυτής αναγραφή μικρότερων ποσών στον κωδικό 659 των αντίστοιχων δηλώσεων ΦΕφπ, και η περιεχόμενη στο ίδιο έγγραφο αίτησή του προς επιστροφή των σχετικών προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων

ποσών φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ), και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωση («αίτηση») μερικής ανάκλησης των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) οικονομικών ετών 2000-2004 του προσφεύγοντος αναφορικά με τη φορολόγηση (με ειδικό τρόπο, ήτοι παρακράτηση και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης) των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο αποσπασθέντος υπαλλήλου στο εξωτερικό («επιμίσθιο εξωτερικού») και τη συνεπεία αυτής αναγραφή μικρότερων ποσών στον κωδικό 659 των αντίστοιχων δηλώσεων ΦΕφπ, και την περιεχόμενη στο ίδιο έγγραφο αίτησή του προς επιστροφή των σχετικών προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ), η οποία απορρίφθηκε σιωπηρά από την Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 02.05.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής του «.....», ΑΦΜ «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

1) Με την υπ' αριθμ. «.....»/3.8.2000 δήλωση ΦΕφπ ο προσφεύγων δήλωσε, για την περίοδο 01.01.1999-31.12.1999, στον κωδικό 659 της δήλωσης σύνολο εισοδημάτων του 1999 που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ. ύψους 7.313.432 δρχ.

2) Με την υπ' αριθμ. «.....»/30.10.2001 δήλωση ΦΕφπ ο προσφεύγων δήλωσε, για την περίοδο 01.01.2000-31.12.2000, στον κωδικό 659 της δήλωσης σύνολο εισοδημάτων του 2000 που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ. ύψους 83.054.160 δρχ.

3) Με την υπ' αριθμ. «.....»/1.3.2002 δήλωση ΦΕφπ ο προσφεύγων δήλωσε, για την περίοδο 01.01.2001-31.12.2001, στον κωδικό 659 της δήλωσης σύνολο εισοδημάτων του 2001 που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ. ύψους 8.423.340 δρχ.

4) Με την υπ' αριθμ. «.....»/3.3.2003 δήλωση ΦΕφπ ο προσφεύγων δήλωσε, για την περίοδο 01.01.2002-31.12.2002, στον κωδικό 659 της δήλωσης σύνολο εισοδημάτων του 2002 που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ. ύψους 24.720,00 €.

5) Με την υπ' αριθμ. «.....»/15.3.2004 δήλωση ΦΕφπ ο προσφεύγων δήλωσε, για την περίοδο 01.01.2003-31.12.2003, στον κωδικό 659 της δήλωσης σύνολο εισοδημάτων του 2003 που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ. ύψους 15.037,99 €.

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσή του («αίτηση») ο προσφεύγων ανακάλεσε μερικώς τις προαναφερθείσες δηλώσεις του ΦΕφπ και συγκεκριμένα κατά το μέρος που αφορούν στη φορολόγηση (με ειδικό τρόπο, ήτοι παρακράτηση και εξάντληση της

φορολογικής υποχρέωσης) των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο αποσπασθέντος υπαλλήλου στο εξωτερικό («επιμίσθιο εξωτερικού») και τη συνεπεία αυτής αναγραφή μικρότερων ποσών στον κωδικό 659 των αντίστοιχων δηλώσεων ΦΕφπ.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά:

α) την ακύρωση της τεκμαιρόμενης ως αρνητικής (λόγω απράκτου παρόδου τριμήνου) απάντησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας επί της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης («αίτησης») μερικής ανάκλησης των δηλώσεων του ΦΕφπ οικονομικών ετών 2000-2004 κατά το μέρος που αφορούν στη φορολόγηση (με ειδικό τρόπο, ήτοι παρακράτηση και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης) των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο αποσπασθέντος υπαλλήλου στο εξωτερικό («επιμίσθιο εξωτερικού») και τη συνεπεία αυτής αναγραφή μικρότερων ποσών στον κωδικό 659 των αντίστοιχων δηλώσεων ΦΕφπ και ειδικότερα της περιεχόμενης στο ίδιο έγγραφο αίτησής του προς επιστροφή των σχετικών προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ,

β) την αποδοχή της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης («αίτησης») μερικής ανάκλησης των δηλώσεων του ΦΕφπ οικονομικών ετών 2000-2004 και

γ) την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων-παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ που τυχόν θα προκύψουν από την επανεκκαθάριση κατά τα ανωτέρω του οφειλόμενου από αυτόν ΦΕφπ για τα ως άνω οικονομικά έτη 2000-2004 (σύνολο, κατά τους υπολογισμούς του προσφεύγοντος, 13.379,70 € πλέον 5.534 γερμανικών μάρκων, μετά τη μετατροπή τους σε ευρώ),

επικαλούμενος τα κριθέντα με την υπ' αριθμ. 1853/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επειδή, κατ' ορθή ερμηνεία του βασικού αιτήματος του προσφεύγοντος, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητείται η ακύρωση της τεκμαιρόμενης («σιωπηρής»), ως εκ της παρόδου απράκτου 90ημέρου, απόρριψης α) της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσής του περί μερικής ανάκλησης των υπ' αριθμ. «.....»/3.8.2000, «.....»/30.10.2001, «.....»/1.3.2002, «.....»/3.3.2003 και «.....»/15.3.2004 δηλώσεων του ΦΕφπ οικονομικών ετών 2000-2004, και συγκεκριμένα κατά το μέρος που αφορούν στη φορολόγηση (με ειδικό τρόπο, ήτοι παρακράτηση και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης) των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο εξωτερικού και τη συνεπεία αυτής αναγραφή μικρότερων ποσών στον κωδικό 659 των αντίστοιχων δηλώσεων ΦΕφπ και β) της περιεχόμενης στο ίδιο έγγραφο αίτησής του προς επανεκκαθάριση των ως άνω δηλώσεων του ΦΕφπ και επιστροφή των σχετικών προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησης του προσφεύγοντος: *«Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση.»*

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 εδ. α'-γ' ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησης του προσφεύγοντος: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή **σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης**, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοση της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημα του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 ν. 2690/1999, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησης του προσφεύγοντος: «α. **Οι δημόσιες υπηρεσίες, [...], όταν υποβάλλονται αιτήσεις, οφείλουν να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις των ενδιαφερομένων και να αποφαινούνται για τα αιτήματά τους μέσα σε προθεσμία πενήντα (50) ημερών**, εφόσον από ειδικές διατάξεις δεν προβλέπονται μικρότερες προθεσμίες. Η προθεσμία αρχίζει από την κατάθεση της αίτησης στην αρμόδια υπηρεσία και την υποβολή ή συγκέντρωση του συνόλου των απαιτούμενων δικαιολογητικών, πιστοποιητικών ή στοιχείων. [...]. β. **Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να ορίζεται, κατά περίπτωση, διαφορετική προθεσμία για τη διεκπεραίωση υποθέσεων, εφόσον το επιβάλλουν ειδικοί λόγοι, που αναφέρονται ρητώς σ' αυτήν.**»

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1097636/1212/0006Δ/3.12.2004 (ΦΕΚ Β' 1839/10.12.2004) κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησης του προσφεύγοντος: «**Ορίζουμε ότι, οι παρακάτω υποθέσεις αρμοδιότητας των Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, πλην της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής (Γ.Γ.Δ.Π.), του Γενικού Χημείου του Κράτους (Γ.Χ.Κ.) και του πρώην Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (ΥΠ.ΕΘ.Ο.), εξαιρούνται των προθεσμιών που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 2690/1999 (όπως αυτές αντικαταστάθηκαν και ισχύουν) και μπορούν να διεκπεραιώνονται από τις αρμόδιες Υπηρεσίες αυτού, μέσα στις οριζόμενες για κάθε μία απ' αυτές στην παρούσα απόφαση προθεσμίες, για τους εξής ειδικούς λόγους, αντίστοιχα: [...]** Α/Α 9. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ: **Αιτήματα για επιστροφή-διαγραφή αχρεωστήτως καταβληθέντων-βεβαιωθέντων δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων. ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗΣ: α) έξι (6) μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης ή την κοινοποίηση της απόφασης του δικαστηρίου ή την υποβολή της δήλωσης, κατά περίπτωση, εκτός αν ορίζεται μικρότερος χρόνος από ειδικές διατάξεις...**». ΕΙΔΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ: **Ο μεγάλος χρόνος που απαιτείται για την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας.**»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 παρ. 1 και 2 εδ. α' ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησης του προσφεύγοντος: «1. Εάν ο φορολογούμενος δικαιούται επιστροφή φόρου, η Φορολογική Διοίκηση, αφού συμψηφίσει τους οφειλόμενους από τον φορολογούμενο φόρο με το ποσό προς επιστροφή, προβαίνει στην επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς. 2. Το **επιστρεπτέο ποσό καταβάλλεται στον φορολογούμενο εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, εκτός εάν προβλέπεται μικρότερο χρονικό διάστημα από άλλη διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας.**»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 63 παρ. 5 ν. 2717/1999, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησης του προσφεύγοντος: «*Η προσφυγή ασκείται παραδεκτώς και πριν από τη συντέλεση της παράλειψης ή της τεκμαιρόμενης απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, εφόσον όμως η συντέλεση αυτή έχει επέλθει κατά την πρώτη συζήτηση του ένδικου βοηθήματος της προσφυγής.*»

Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 42 παρ. 1 και 2 εδ. α' ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 αίτησης του προσφεύγοντος, σε περίπτωση υποβολής από φορολογούμενο έγγραφης αίτησης επιστροφής ποσού φόρου ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, αν παρέλθουν 90 ημέρες από την υποβολή της αίτησης, συνάγεται ότι η Φορολογική Διοίκηση την έχει απορρίψει, δεδομένου ότι από τις ως άνω διατάξεις ρητά ορίζεται ότι όχι μόνο η αποδοχή της αίτησης, αλλά και η καταβολή του επιστρεπτέου ποσού πρέπει να ολοκληρωθεί εντός 90 ημερών από την υποβολή της αίτησης επιστροφής. Στην υπό κρίση περίπτωση το 90ήμερο από την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 αίτησης του προσφεύγοντος προς επιστροφή των τυχόν προκυπτόντων, από την επανεκκαθάριση των δηλώσεων του ΦΕΦΠ των οικονομικών ετών 2000-2004, ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΦΠ συμπληρωνόταν στις 02.05.2017 και επομένως ο προσφεύγων έπρεπε να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή κατά της τεκμαιρόμενης απόρριψης της εν λόγω αίτησής του μέχρι την 01.06.2017. Με την παρέλευση της 02.05.2017, ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων υπέβαλε την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του, συμπληρώθηκε το ως άνω 90ήμερο, εντός του οποίου η Φορολογική Διοίκηση είχε ευχέρεια να απαντήσει στην υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωση-αίτησή του, και συνεπώς η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή του θα έπρεπε, καταρχήν, να απορριφθεί ως απαράδεκτη και συγκεκριμένα ως στρεφόμενη κατά ανύπαρκτης πράξης, αφού την 02.05.2017 (ημερομηνία κατά την οποία, όπως προαναφέρθηκε, ο προσφεύγων υπέβαλε την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του) δεν είχε ακόμα παρέλθει το 90ήμερο (το οποίο συμπληρωνόταν με την παρέλευση ολόκληρης της 02.05.2017). Παρόλ' αυτά, με την παρούσα απόφαση γίνεται δεκτό ότι, αφού μέχρι την έκδοσή της (της παρούσας απόφασης) έχει παρέλθει το ως άνω 90ήμερο, χωρίς να έχει κοινοποιηθεί στον προσφεύγοντα ρητή απάντηση της Φορολογικής Διοίκησης επί της ως άνω δήλωσης-αίτησής του, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή του παραδεκτώς ασκήθηκε κατά της τεκμαιρόμενης, ως εκ της απράκτου παρόδου του 90ημέρου, απόρριψής της, κατ' ανάλογη εφαρμογή των οριζόμενων στην προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 63 παρ. 5 ν. 2717/1999.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.1999, την 31.12.2000, την 31.12.2001, την 31.12.2002 και την 31.12.2003: «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος. 2. [...]. 4. Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία και η απονομή των συντάξεων δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 31.12.1999, την 31.12.2000, την 31.12.2001, την 31.12.2002 και την 31.12.2003: «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 εδ. α' ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά την 31.12.1999, την 31.12.2000, την 31.12.2001, την 31.12.2002 και την 31.12.2003: «Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 45 παρ. 1 εδ. α' ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά την 31.12.1999, την 31.12.2000, την 31.12.2001, την 31.12.2002 και την 31.12.2003: «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 4 ν. 2238/1994, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.1999, την 31.12.2000, την 31.12.2001, την 31.12.2002 και την 31.12.2003: «Το καθαρό ποσό των αποδοχών που παίρνουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 ως μισθωτοί από τους εργοδότες που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού των αποδοχών τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό, **φορολογείται αυτοτελώς** με συντελεστή φόρου δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Ο φόρος που προκύπτει **παρακρατείται** κατά την πληρωμή. [...]. **Με την παρακράτηση** του φόρου που ενεργείται σύμφωνα με τα πιο πάνω **εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση** από το φόρο εισοδήματος για το ποσό αυτό των αποδοχών.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 παρ. 1 και 3 ν. 2238/1994, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.1999, την 31.12.2000, την 31.12.2001, την 31.12.2002 και την 31.12.2003: «1. Το εισόδημα που καθορίζεται στο άρθρο 45 αποτελεί το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. [...]. 3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους [...] των λοιπών δημόσιων πολιτικών υπηρεσιών [...] που υπηρετούν στην αλλοδαπή [...], ως καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες αυτού του άρθρου λαμβάνεται ποσό ίσο με το καθαρό ποσό αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 περ. δ' ν.δ. 695/1970: «Εις τους αποσπώμενους εις Ελληνικά σχολεία του εξωτερικού, **δύνатаι να καταβάλλωνται** υπό του Δημοσίου, επί πλέον των τακτικών αποδοχών, και τα οδοιπορικά έξοδα μεταβάσεως και επιστροφής, **ως και ειδικόν επιμίσθιον** εις τοπικόν νόμισμα, οριζόμενον διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, μετά πρότασιν της οικείας Ελληνικής Πρεσβείας, βάσει των τοπικών συνθηκών διαβιώσεως και εφ' όσον δεν καταβάλλεται τοιούτον εκ τοπικής πηγής. Το ειδικόν τούτο επιμίσθιον προκαταβάλλεται.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 ν. 2413/1996, όπως ίσχυαν κατά τις χρονικές περιόδους 01.01.1999-31.12.1999, 01.01.2000-31.12.2000, 01.01.2001-31.12.2001, 01.01.2002-31.12.2002 και 01.01.2003-31.12.2003: «1. Στους εκπαιδευτικούς και διοικητικούς υπαλλήλους που αποσπώνται στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, **μπορεί να καταβάλλεται** από το Ελληνικό Δημόσιο, επιπλέον των τακτικών αποδοχών τους, **ειδικό επιμίσθιο** σε τοπικό νόμισμα της χώρας απόσπασης [...], εφόσον επιτρέπεται αυτό από το νομισματικό καθεστώς της χώρας απόσπασης. [...]. 2. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών, η οποία εκδίδεται ύστερα από εισήγηση των οικείων διπλωματικών ή προξενικών αρχών καθορίζονται. α) οι προϋποθέσεις καταβολής του ειδικού επιμισθίου, β) το ύψος αυτού σε κάθε περίπτωση, γ) ο τρόπος και η διάρκεια καταβολής του, δ) οι λόγοι διακοπής ή μείωσής του και ε) κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια με την καταβολή του ειδικού επιμισθίου. 3. Το ειδικό επιμίσθιο προκαταβάλλεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε μηνός, κατά τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 13 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α'). 4. Στους εκπαιδευτικούς και διοικητικούς υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου καταβάλλονται οδοιπορικά έξοδα πρώτης μετάβασης στο εξωτερικό και οριστικής επιστροφής στην Ελλάδα των ιδίων και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς τους, καθώς επίσης και δαπάνες μετακίνησης για εκτέλεση υπηρεσίας εντός της ίδιας χώρας απόσπασης ή σε άλλη χώρα ή στην Ελλάδα και αποζημιώσεις για συμμετοχή σε επιτροπές και ομάδες εργασίας που συγκροτούνται στη χώρα απόσπασης ή στην Ελλάδα. 5. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών καθορίζονται: α) οι προϋποθέσεις, το ύψος και η διαδικασία καταβολής των δαπανών και αποζημιώσεων της προηγούμενης παραγράφου, β) οι προϋποθέσεις και το ύψος των καταβαλλόμενων νοσηλίων στο εξωτερικό ή της χορήγησης δανείων για την αντιμετώπιση επείγουσας εισαγωγής σε νοσοκομείο της αλλοδαπής, γ) οι προϋποθέσεις και το ύψος των δαπανών για μεταφορά στην Ελλάδα της σορού αποθανόντων εκπαιδευτικών ή προστατευόμενων μελών της οικογένειάς τους και δ) κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την καταβολή δαπανών της προηγούμενης παραγράφου.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 1 εδ. β' ν. 2413/1996: «Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται κάθε διάταξη, που ρυθμίζει με τρόπο διαφορετικά τα ίδια θέματα.»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 1853/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψεις 6 και 7 της απόφασης) και τις όμοιες με αυτήν υπ' αριθμ. 1854/2015, 1855/2015, 1856/2015 και 1857/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του ίδιου δικαστηρίου (επίσης ομόφωνα): «6. ...το [...] Ν.Δ. 695/1970 «Περί εκπαιδεύσεως Ελληνοπαίδων εξωτερικού»

(Α' 221) όριζε στο άρθρο 2 ότι «1... 3. α) Εις τα ανεγνωρισμένα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού δύνανται να αποσπώνται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων οι αναγκαιούντες εκπαιδευτικοί λειτουργοί τη αιτήσεϊ των μετά πλήρων ή άνευ αποδοχών... β)... δ) Εις τους αποσπωμένους εις Ελληνικά σχολεία του εξωτερικού δύνανται να καταβάλλωνται υπό του Δημοσίου, επιπλέον των τακτικών αποδοχών, ...και ειδικόν επιμίσθιον εις τοπικό νόμισμα, οριζόμενον δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, μετά πρότασιν της οικείας Ελληνικής Πρεσβείας, βάσει των τοπικών συνθηκών διαβιώσεως... [όπως η περ. δ' αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του Ν.Δ/τος 154/1973 (Α' 219)]...», **αντίστοιχες δε ρυθμίσεις θεσπίσθηκαν με τα άρθρα 23 παρ.1 και 2 (πριν από την αντικατάστασή τους με το άρθρο 2 παρ. 5 του ν. 2621/1998, Α' 136) και 28 παρ. 1 και 2 του ν. 2413/1996 (Α' 124), τα οποία τελικώς καταργήθηκαν με το μη ισχύον κατά την επίδικη χρήση (1994) άρθρο 34 παρ. 1 του Ν. 4027/2011 (Α' 233). [...]. 7. ...ενόψει της φύσεως και του σκοπού, για τον οποίο θεσπίσθηκε το επίμαχο επιμίσθιο εξωτερικού, το οποίο ελάμβαναν, κατά το κρίσιμο εν προκειμένω έτος 1994, οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως ελληνικών σχολείων της [...], προκειμένου να ανταποκριθούν, κατά τη ρητή διάταξη του νόμου, στην ανάγκη αντιμετώπισεως των ειδικών συνθηκών διαβιώσεως σε κάθε χώρα, συνεπώς δε προς κάλυψη των δαπανών, στις οποίες αυτοί υποβάλλονται εξαιτίας της υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, δεν επιτρέπεται, κατά τα άρθρα 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, να υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, δεδομένου ότι έχει αποζημιωτικό χαρακτήρα. Το χαρακτήρα δε αυτό του εν λόγω επιδόματος δεν αναιρεί το γεγονός ότι παρέχεται ανεξάρτητα από την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για τη διενέργεια δαπανών, διότι οι σχετικές δαπάνες είναι αναμενόμενες και άρρηκτα συνδεδεμένες με την υπηρεσία, την οποία ο εκπαιδευτικός προσφέρει ευρισκόμενος στην αλλοδαπή, καθώς και με το κόστος ζωής στη χώρα, στην οποία υπηρετεί, για το λόγο δε, άλλωστε, αυτό το ύψος του επιδόματος καθορίζεται για κάθε χώρα, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις του ως άνω Ν.Δ/τος 695/1970 με κριτήριο τις τοπικές συνθήκες διαβιώσεως (πρβλ. ΣΤΕ 1840/2013 Ολομ., 4423/2011, 1341-2/2006, 2805/2005). Επομένως, ενόψει όσων έγιναν δεκτά στην 5η σκέψη, το εν λόγω επιμίσθιο [...] δεν ηδύνατο, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις, να υπαχθεί σε φορολόγηση ως εκ της αποζημιωτικής φύσεώς του. Συνεπώς, οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 45 του Ν. 2873/2000 με τις οποίες υπήχθη σε φόρο εισοδήματος το επίδικο επιμίσθιο, καθώς και η προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 22 παρ. 1 του Ν. 2954/2001, περί αναλόγου εφαρμογής των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 45 του ν. 2873/2000, καθ' ό μέρος αναφέρονται στη χρήση 1994, αντίκεινται στα άρθρα 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, και, και, ως εκ τούτου, είναι ανίσχυρες και μη εφαρμοστές.»**

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων, κατά δήλωσή του με την εν λόγω ενδικοφανή προσφυγή εκπαιδευτικός της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της Διεύθυνσης Καρδίτσας, αποσπασθείς κατά τα έτη 1999-2003 στη Γερμανία, όπου υπηρετούσε βάσει σχετικής απόφασης του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, τεθείς στη διάθεση του «.....», στρέφεται κατά της τεκμαιρόμενης απόρριψης της υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 αίτησής του α) επανεκκαθάρισης των δηλώσεών του ΦΕΦΠ των οικονομικών

ετών 2000-2004 (επανυπολογισμού του οφειλόμενου από αυτόν ΦΕφπ για τα οικονομικά έτη 2000-2004), σε συνέχεια της περιεχόμενης στο ίδιο έγγραφο δήλωσής του περί μερικής ανάκλησης των δηλώσεων αυτών ΦΕφπ κατά το μέρος που αφορούν στη φορολόγηση (με ειδικό τρόπο, ήτοι παρακράτηση και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης) των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο αποσπασθέντος υπαλλήλου στο εξωτερικό («επιμίσθιο εξωτερικού») και τη συνεπεία αυτής αναγραφή μικρότερων ποσών στον κωδικό 659 των δηλώσεων ΦΕφπ, και β) μη φορολόγησης των ως άνω ποσών, ήτοι προσθήκης, κατά τη νέα αυτή εκκαθάριση, στα δηλωθέντα στον κωδικό 659 των δηλώσεων ΦΕφπ ποσά (εισοδήματα που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ.), των ποσών ΦΕφπ που του παρακρατήθηκαν επί των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο εξωτερικού, δεδομένων των κριθέντων με την υπ' αριθμ. 1853/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και γ) επιστροφής των σχετικών προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ, ζητώντας την ακύρωση της τεκμαιρόμενης απόρριψης της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 αίτησής του. Ο ισχυρισμός αυτός του προσφεύγοντος πρέπει να γίνει δεκτός ως νόμω βάσιμος, γιατί κατ' εφαρμογή των ως άνω κριθέντων με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 1853/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψεις 6 και 7 της απόφασης), με την οποία κρίθηκε α) ότι το επιμίσθιο εξωτερικού του άρθρου 2 παρ. 3 περ. δ' ν.δ. 695/1970 έχει αποζημιωτικό χαρακτήρα και συνεπώς δεν μπορεί να υπαχθεί σε φόρο εισοδήματος και β) ότι οι ρυθμίσεις οι θεσπισθείσες με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 1 και 2 ν. 2413/1996 είναι **αντίστοιχες** με εκείνες που θεσπίσθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 περ. δ' ν.δ. 695/1970, το υπό κρίση επιμίσθιο εξωτερικού του άρθρου 28 παρ. 1 και 2 ν. 2413/1996 έχει, κι αυτό, όπως δηλαδή και εκείνο του άρθρου 2 παρ. 3 περ. δ' ν.δ. 695/1970, αποζημιωτικό χαρακτήρα και ως εκ τούτου δε συνιστά εισόδημα, από την κρίση δε αυτή συνάγεται ότι το εν λόγω επιμίσθιο κείται εκτός του πεδίου της φορολογίας εισοδήματος, επομένως εκτός του πεδίου εφαρμογής του ν. 2238/1994, και συνεπώς κατά την εκκαθάριση των δηλώσεων ΦΕφπ οικονομικών ετών 2000-2004 των αποσπασθεισών και αποσπασθέντων στην αλλοδαπή εκπαιδευτικών και διοικητικών υπαλλήλων πρέπει να προστίθεται στο δηλωθέν στους κωδικούς 659-659 των δηλώσεων ποσό (εισοδήματα που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ.) το ποσό ΦΕφπ που παρακρατήθηκε επί των ποσών που έλαβαν κατά τα έτη 1999-2003, αντίστοιχα, ως επιμίσθιο εξωτερικού του άρθρου 28 παρ. 1 και 2 ν. 2413/1996. Για τους λόγους αυτούς, ο σχετικός λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος πρέπει, κατά το μέρος που αφορά στην ακύρωση της τεκμαιρόμενης απόρριψης της υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 αίτησής του και στην επανεκκαθάριση των δηλώσεων του ΦΕφπ οικονομικών ετών 2000-2004 κατά τρόπο, ώστε να μην υπαχθούν σε φορολογία εισοδήματος τα ποσά που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο αποσπασθέντος υπαλλήλου στο εξωτερικό («επιμίσθιο εξωτερικού»), να γίνει δεκτός ως νόμω βάσιμος.

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 177 παρ. 1 εδ. α' περ. α' και εδ. β' ν. 4270/2014: **«Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις: α. Των άρθρων 1 έως και 108 και του άρθρου 110 του ν. 2362/1995. β. [...]. γ. [...]. δ. [...]. Οποιαδήποτε υφιστάμενη αναφορά στις καταργούμενες κατά τα ανωτέρω διατάξεις νοείται στο εξής**

ως αναφορά στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος νόμου.» Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 183 παρ. 1 και 2 περ. γ' εδ. α' ν. 4270/2014: «1. **Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1.1.2015, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτές ή στην επόμενη παράγραφο. 2. Ειδικότερα: α. [...]. β. [...]. γ. Οι διατάξεις του Υποκεφαλαίου 12 του Κεφαλαίου Β' του Μέρους Δ' ισχύουν** για απαιτήσεις του Δημοσίου που βεβαιώνονται προς είσπραξη μετά την 1.1.2015, καθώς και **για απαιτήσεις σε βάρος του Δημοσίου που γεννώνται μετά την ημερομηνία αυτή.**»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 90 παρ. 1 ν. 2362/1995, όπως ίσχυε κατά το χρόνο γένεσης της εκάστοτε αξίωσης του προσφεύγοντος προς επιστροφή των αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΠ για τα οικονομικά έτη 2000-2004, δηλαδή κατά το χρόνο της εκάστοτε καταβολής: «Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά **πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.**» Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' ν. 2362/1995, όπως ίσχυε κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο: «**Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε** και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής.» Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 93 περ. β' ν. 2362/1995, όπως ίσχυε κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο: «**Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) [...]. β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.**»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 43 ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησης του προσφεύγοντος: «**Εφόσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα ισχύοντα μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα.**», σύμφωνα δε με τη σχετική Εισηγητική Έκθεση αναφορικά με τη διάταξη αυτή: «**Με την περίπτωση 21 διευκρινίζεται, προς άρση οποιασδήποτε ερμηνευτικής αμφιβολίας ήθελε θεωρηθεί ότι υπάρχει μετά την θέση σε ισχύ των διατάξεων του Κώδικα, ότι, εφ' όσον είτε με τροποποιητική φορολογική δήλωση είτε με σχετικό αυτοτελές αίτημα ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, έχει προβληθεί ή προβάλλεται από φορολογούμενο αξίωση επιστροφής φόρου, που αφορά σε φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, για τα σχετικά με τον χρόνο της παραγραφής της αξίωσης αυτής, εφαρμόζονται τα ισχύοντα σε κάθε φορολογία -είτε βάσει ειδικής είτε βάσει γενικής διάταξης- μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα. Η διάταξη αυτή είναι ερμηνευτικά συνεπής με την διάταξη της παραγράφου 11 του άρθρου 66 του Κώδικα που ορίζει ότι**

για κάθε φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας και για τις αξιώσεις του Δημοσίου να εκδίδει πράξεις προσδιορισμού φόρων, προστίμων κλπ εφαρμόζονται αντίστοιχες διατάξεις.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 84 παρ. 7 εδ. α' ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά το χρόνο γένεσης της εκάστοτε αξίωσης του προσφεύγοντος προς επιστροφή των αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΦΠ για τα **οικονομικά έτη 2000-2004**, δηλαδή κατά το χρόνο της εκάστοτε καταβολής: **«Αν υποβληθεί ανακλητική δήλωση [...], η αξίωση για την επιστροφή του φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημέρα της με οποιονδήποτε τρόπο αποδοχής της.»**

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84 παρ. 1 και 4 ν. 2238/1994, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.1999, την 31.12.2000, την 31.12.2001, την 31.12.2002 και την 31.12.2003: «1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. **Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.** 2. [...]. 4. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκησή του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται: α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου. β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68. Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 4075/2012 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 4 της απόφασης), «...όπως προκύπτει από τις [...] διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η αξίωση του φορολογουμένου για επιστροφή φόρου εισοδήματος που έχει καταβάλει βάσει δηλώσεώς του, προϋποθέτει την αντίστοιχη ανάκληση της δηλώσεως. Η ανάκληση αυτή μπορεί να γίνει είτε εντός του οικονομικού έτους κατά το οποίο υποβλήθηκε η δήλωση είτε και μεταγενεστέρως μέχρι όμως του χρόνου εντός του οποίου είναι δυνατή η βεβαίωση του φόρου από τη φορολογική αρχή, δηλαδή εντός του χρόνου παραγραφής της σχετικής φορολογικής αξιώσεως του Δημοσίου, εκτός αν οριστικοποιηθεί εν τω μεταξύ η φορολογική εγγραφή. [...] Από την τυχόν αποδοχή της πιο πάνω ανάκλησης [...] καθίσταται αχρεώστητος ο φόρος που καταβλήθηκε με βάση τους τίτλους αυτούς και γεννάται, εκ του λόγου τούτου, αξίωση επιστροφής του συνακόλουθα δε αρχίζει και η παραγραφή της εν λόγω αξίωσης, κατά τις προμνημονευθείσες περί δημοσίου λογιστικού διατάξεις του ν. 2362/1995 (πρβλ. ΣτΕ, επταμ., 3458/2001). Οι τελευταίες, συνεπώς, αυτές διατάξεις, προϋποθέτουσες το αχρεώσητο της καταβολής του φόρου, δεν έχουν πεδίο εφαρμογής στο προηγούμενο, διάφορο ζήτημα της ανατροπής των πιο πάνω τίτλων, ζήτημα που ρυθμίζεται αποκλειστικά από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 1183/2015 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 3 της απόφασης), «...η προβλεπόμενη [...]

βραχυπρόθεσμη (τριετής) παραγραφή για αξιώσεις κατά του Δημοσίου προς επιστροφή αχρεωστήτως παρακρατηθέντων φόρων, ο χρόνος της οποίας είναι μικρότερος από το χρόνο παραγραφής (πενταετία) που προβλέπεται [...] για τις λοιπές χρηματικές αξιώσεις κατά του Δημοσίου, έχει θεσπισθεί για λόγους γενικότερου δημοσίου συμφέροντος και, ειδικότερα, προς το σκοπό ταχείας εκκαθαρίσεως όσων αξιώσεων πηγάζουν από την επιβολή φόρων, ήτοι από άσκηση δημόσιας εξουσίας του Κράτους (πρβλ. απόφ. ΕΔΔΑ της 28-5-2009 - υπόθ. 48906/2006). Αυτή η ανάγκη αποσκοπεί στην προστασία της περιουσίας και της οικονομικής καταστάσεως του Δημοσίου αλλά, επιπλέον, συνάδει προς την κανονικότητα και την περιοδικότητα της καταβολής των φόρων, οι οποίες διαφοροποιούν τις σχετικές αξιώσεις από τις λοιπές, μη έχουσες τα ανωτέρω χαρακτηριστικά, χρηματικές αξιώσεις κατά του Δημοσίου. Η ταχεία εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων αναφορικά με τις αξιώσεις επιστροφής φόρων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων και τις αντίστοιχες υποχρεώσεις των φορολογουμένων είναι αναγκαία προς αποφυγή ανατροπής, μετά την πάροδο μακρού χρονικού διαστήματος, των οικονομικών δεδομένων, κατά συνεκτίμηση των οποίων το Δημόσιο προβαίνει στο σχεδιασμό της οργανώσεως και του τρόπου λειτουργίας της δημοσίας διοικήσεως, προβλέπει τις σχετικές δαπάνες και καταρτίζει τον κρατικό προϋπολογισμό. Επομένως, ο στόχος του Κράτους να προγραμματίσει τα έσοδα και τις δαπάνες του, χωρίς να εμποδίζεται από σημαντικά ανεξόφλητα χρέη που θα επάγονταν δυσμενείς επιπτώσεις στην εκτέλεση του προϋπολογισμού, ενόψει και του μεγάλου αριθμού και ύψους των διαφορών που ανακύπτουν από την άσκηση φορολογικών προσφυγών, δικαιολογούν τη θέσπιση ευλόγων χρονικών περιορισμών για την άσκηση των εν λόγω προσφυγών (πρβλ. ΣτΕ 761/2014 επταμ.). Εν πάση περιπτώσει, η προβλεπόμενη τριετής παραγραφή δεν είναι τόσο βραχεία, ώστε, ενόψει της φύσεως της διαφοράς και κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, να παρακωλύει ουσιαδώς την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας. Ως εκ τούτου, **η διάταξη του άρθρου 91 παρ. 2 του ν.δ/τος 321/1969, με την οποία θεσπίζεται τριετής παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου προς επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ή παρακρατηθέντων φόρων, δεν αντίκειται στην από το άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας**, στο συγκεκριμένο δε ζήτημα το Σύνταγμα δεν έχει στενότερη έννοια από την κυρωθείσα με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256) Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και το κυρωθέν με ν. 2462/1997 (Α' 25) Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, απορριπτομένων ως αβασίμων των προβαλλομένων περί αντιθέσεως της ως άνω διατάξεως του ν.δ/τος 321/1969 στα άρθρα 4 παρ. 1 (περί ισότητας), 20 παρ. 1 (περί του δικαιώματος δικαστικής προστασίας), 25 παρ. 1 (περί αναλογικότητας) του Συντάγματος, 6 (περί του δικαιώματος δικαστικής προστασίας), 13 (περί του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων) και 14 (περί ισότητας στη χρήση των ατομικών δικαιωμάτων) της ΕΣΔΑ και 2 παρ. 3 περ. α' και β' (περί πρόσφορης δικαστικής προσφυγής του ατόμου επί παραβιάσεως των δικαιωμάτων του), 14 (περί ισότητας των διαδίκων και δίκαιης δίκης) και 26 (περί ισονομίας) του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (πρβλ. ΑΕΔ 1, 2/2012, 9/2009, απόφ. ΕΔΔΑ της 3.10.2013-υποθ.25816/2009, ΣτΕ 3429, 2613, 1292, 941/2013, 5124, 2998/2012).»

Επειδή, ενόψει όλων των προαναφερθεισών διατάξεων των ν. 4270/2014, 2362/1995, 4174/2013 και 2238/1994 και των ως άνω κριθέντων (ομόφωνα) με τις υπ' αριθμ. 4075/2012 (5μ., σκέψη 4 της απόφασης) και 1183/2015 (5μ., σκέψη 3 της απόφασης) αποφάσεις του Β' Τμήματος

του Συμβουλίου της Επικρατείας και ειδικότερα όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 84 παρ. 7 εδ. α' ν. 2238/1994 σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 93 περ. β' ν. 2362/1995, όπως αμφότερες οι διατάξεις ίσχυαν κατά το χρόνο γένεσης της εκάστοτε αξίωσης του προσφεύγοντος προς επιστροφή των αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ για τα οικονομικά έτη 2000-2004, δηλαδή κατά το χρόνο της εκάστοτε καταβολής, για τις αξιώσεις επιστροφής τυχόν προκυπτόντων, μετά την επανεκκαθάριση των ως άνω υπ' αριθμ. «.....»/3.8.2000, «.....»/30.10.2001, «.....»/1.3.2002, «.....»/3.3.2003 και «.....»/15.3.2004 δηλώσεων ΦΕφπ του προσφεύγοντος **οικονομικών ετών 2000-2004** αντίστοιχα, ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ **ισχύει τριετής παραγραφή**, η οποία, δεδομένων των ως άνω κριθέντων με την υπ' αριθμ. 4075/2012 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 4 της απόφασης), δεν έχει αρχίσει ακόμα να τρέχει, αφού η ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωση του προσφεύγοντος περί μερικής ανάκλησης των δηλώσεων του ΦΕφπ των οικονομικών ετών 2000-2004 δεν έχει γίνει ακόμα δεκτή από τη Φορολογική Διοίκηση. **Πλην όμως** ο προσφεύγων δεν είχε δικαίωμα να υποβάλει την ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσή του περί μερικής ανάκλησης των δηλώσεων του ΦΕφπ των οικονομικών ετών 2000-2004, αφού κατά την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης αυτής (1.2.2017) είχε ήδη παρέλθει, κατά τα κριθέντα με την ως άνω υπ' αριθμ. 4075/2012 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 4 της απόφασης), η προβλεπόμενη από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 84 παρ. 1 εδ. β' ν. 2238/1994 5ετία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να βεβαιώσει φόρο για τα αντίστοιχα έτη (χρήσεις) 1999-2003, εντός της οποίας ήταν, πάντα κατά τα κριθέντα με την ως άνω υπ' αριθμ. 4075/2012 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά νόμον επιτρεπτό να υποβληθεί η εν λόγω ανακλητική δήλωση. Συνεπώς, **κατά την 01^η.02.2017**, ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων υπέβαλε την ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 αίτησή του επανεκκαθάρισης των ως άνω δηλώσεων του ΦΕφπ των οικονομικών ετών 2000-2004 και επιστροφής των τυχόν προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ προς τη Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας, διακόπτοντας έτσι, κατά το άρθρο 93 περ. β' ν. 2362/1995, τις προθεσμίες παραγραφής που δεν είχαν τυχόν ακόμα συμπληρωθεί, οι όποιες αξιώσεις του για επιστροφή των τυχόν προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕφπ μετά την επανεκκαθάριση των ως άνω δηλώσεων του ΦΕφπ **οικονομικών ετών 2000-2004 είχαν ήδη παραγραφεί**.

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της τεκμαιρόμενης απόρριψης της υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησής του επανεκκαθάρισης των δηλώσεων του ΦΕφπ των οικονομικών ετών 2000-2004, τη μη φορολόγηση των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο εξωτερικού, ήτοι την προσθήκη, κατά τη νέα αυτή εκκαθάριση, στα δηλωθέντα στον κωδικό 659 των ως άνω δηλώσεων ΦΕφπ ποσά (εισοδήματα που απαλλάσσονται από το φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κ.λπ.), των ποσών ΦΕφπ που του παρακρατήθηκαν επί των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο εξωτερικού, δεδομένων των κριθέντων με την υπ' αριθμ. 1853/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, και την επιστροφή των σχετικών προκυπτόντων ως αχρεωστήτως

παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΦΠ. Ο ισχυρισμός αυτός του προσφεύγοντος πρέπει μεν, σ' ό,τι αφορά στην επανεκκαθάριση των ως άνω δηλώσεων ΦΕΦΠ και τη μη φορολόγηση των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο εξωτερικού, ήτοι την προσθήκη, κατά τη νέα αυτή εκκαθάριση, στα δηλωθέντα στον κωδικό 659 των δηλώσεων ΦΕΦΠ των οικονομικών ετών 2000-2004 ποσά, των ποσών ΦΕΦΠ που του παρακρατήθηκαν επί των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003 ως επιμίσθιο εξωτερικού, να γίνει δεκτός ως νόμω βάσιμος, δεδομένων των κριθέντων με την υπ' αριθμ. 1853/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπως ήδη προαναφέρθηκε σε προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης, πλην όμως να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος κατά το μέρος που αφορά στην επιστροφή των τυχόν προκυπτόντων, από την επανεκκαθάριση των δηλώσεων ΦΕΦΠ, ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΦΠ, γιατί, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στις αμέσως προηγούμενες σκέψεις της παρούσας απόφασης, κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 αίτησής του οι σχετικές αξιώσεις του είχαν ήδη παραγραφεί.

Επειδή, στα ως άνω περί παραγραφής κριθέντα με την παρούσα απόφαση της Υπηρεσίας μας ο προσφεύγων αντιτείνει επί της ουσίας, επικαλούμενος τα ως άνω κριθέντα με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 4075/2012 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, ότι οι αξιώσεις του για επιστροφή των τυχόν προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΦΠ μετά την επανεκκαθάριση των δηλώσεών του ΦΕΦΠ οικονομικών ετών 2000-2004 δεν έχουν ακόμα παραγραφεί, αφού μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει αποδεκτή από τη Φορολογική Διοίκηση η ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσή του περί μερικής ανάκλησης των εν λόγω δηλώσεών του ΦΕΦΠ και συνεπώς δεν έχει ακόμα αρχίσει να τρέχει, κατά τον προσφεύγοντα, η 3ετής προθεσμία παραγραφής. Ο ισχυρισμός όμως αυτός του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, σε αντίθεση με τα ως άνω προβαλλόμενα από τον ίδιο, κατά τη 17^η.1.2017, ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσής του περί μερικής ανάκλησης των δηλώσεών του ΦΕΦΠ των οικονομικών ετών 2000-2004, οι αξιώσεις του για επιστροφή των τυχόν προκυπτόντων ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΦΠ μετά την επανεκκαθάριση των εν λόγω δηλώσεών του ΦΕΦΠ είχαν ήδη, υπό το πρίσμα της υπ' αριθμ. 4075/2012 απόφασης (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, παραγραφεί, όπως ήδη προαναφέρθηκε σε προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης, αφού η ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσή του περί μερικής ανάκλησης των εν λόγω δηλώσεών του ΦΕΦΠ υποβλήθηκε μετά την πάροδο της προβλεπόμενης από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 84 παρ. 1 εδ. β' ν. 2238/1994 5ετίας παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να βεβαιώσει φόρο για τα έτη (χρήσεις) αυτά, εντός της οποίας ήταν, πάντα κατά τα κριθέντα με την ως άνω υπ' αριθμ. 4075/2012 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά νόμον επιτρεπτό να υποβληθεί η εν λόγω ανακλητική δήλωση. Για το λόγο αυτό, ο ειδικότερος ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι οι αξιώσεις του για επιστροφή των τυχόν προκυπτόντων, μετά την επανεκκαθάριση των ως άνω δηλώσεών του ΦΕΦΠ οικονομικών ετών 2000-2004, ως αχρεωστήτως παρακρατηθέντων ποσών ΦΕΦΠ δεν είχαν παραγραφεί κατά την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. «.....»/1.2.2017 δήλωσης-αίτησής του πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 02.05.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής του «.....», ΑΦΜ «.....», και συγκεκριμένα ως προς τη μη φορολόγηση των ποσών που έλαβε κατά τα έτη 1999-2003, αντίστοιχα, ως επιμίσθιο εξωτερικού.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.